

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIA nr.191/2006

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 - Serviciul Investigatii Fiscale, cu privire la contestatia formulata de S.C. X SRL din O1, judetul J1.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere din 17.05.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 in baza raportului de inspectie fiscala din 17.05.2006 si priveste impozit pe profit majorari de intarziere si penalitati aferente impozitului pe profit; taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

In raport de data comunicarii deciziei de impunere, 24.05.2006, asa cum reiese din decizia aflata in copie la dosar, pe care exista semnatura de primire, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice O2 la data de 31.05.2006, asa cum rezulta din stampila Directiei Generale a Finantelor Publice J1, aplicata pe contestatie.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.176, art.177 si art.179 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. Prin contestatia formulata, societatea solicita desfiintarea deciziei de impunere din 17.05.2006, aratand urmatoarele:

In ceea ce priveste TVA si obligatiile fiscale accesorii, societatea arata ca organele de inspectie fiscala au constatat, in urma verificării principalilor furnizori, ca acestia nu exista, motiv pentru care au stabilit ca SC O2 SRL nu are dreptul de a deduce TVA-ul aferent achizitiilor de la aceste societăți, calculând accesoriile respectiv majorări de întârziere, dobânda si penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata de plata.

Societatea arata ca a achizitionat de la cele trei societăți furnizoare marfa in baza unor contracte de colaborare si a facturilor

fiscale intocmite conform Legii nr.82/1991 republicata si a normelor metodologice la aceasta, toate facturile fiind înregistrate in contabilitatea societății. Relatiile comerciale cu cele trei societăți furnizoare s-au desfășurat pe perioada martie - decembrie 2005, toate cele trei societăți desfasurand activitate in aceasta perioada.

Contestatoarea considera ca nu poate fi retinuta vreo culpa fiscala in sarcina sa, intrucat i-au fost prezentate certificate de înregistrare, exista contracte de colaborare, au fost emise facturi fiscale legale pentru marfa achizitionată, iar societățile derulau operatiunile de incasari si plati prin conturi bancare.

Societatea concluzioneaza ca furnizorii exista, au colectat si au plătit TVA aferent facturilor in cauza, dar si in cazul in care acestea nu si-ar fi îndeplinit aceasta obligatie SC X SRL nu se afla in situatia reglementata de art. 21 alin. 4 lit. f din Legea 571/2003 care dispune ca nu sunt deductibile acele cheltuieli care nu au la baza un document justificativ, solicitand desfiintarea actului administrativ fiscal cu privire la totalitatea obligatiilor de plata stabilite.

Referitor la solicitarea desfiintarii masurilor asigurătorii dispuse prin procesul verbal din 20.04.2006, prin care au fost puse sub sechestru doua autovehicule: autoturism marca Dacia Solenza si o autoutilitara marca Mercedes, societatea invoca bunul sau comportament fiscal, aratand ca nu se justifica interesul creditorului bugetar in a-si asigura o creanta ce nu este certa, lichida si exigibila, iar societatea nu intentionează si nici nu ar avea posibilitatea micșorării activului sau intreruperii activitatii.

In ceea ce priveste cererea de a fi suspendata executarea actului fiscal pana la solutionarea administrativa a contestatiei, contestatoarea arata ca exista o indoiala puternica asupra legalității actului atacat.

De asemenea, sustine ca prin începerea executării silite pentru sumele ce fac obiectul contestatiei s-ar produce vătămări ireparabile ale drepturilor SC X SRL, intrucat societatea comercializează aparate electrice si de uz cospodaresc, aparate radio si televizoare, este implicata in relatii comerciale cu alte societăți, valoarea contractelor fiind importanta, iar o blocare a activității printr-o poprire a conturilor sau executarea silita mobiliara sau imobiliara ar produce blocaje financiar economice grave, care ar avea drept consecinta falimentul societatii.

Sunt invocate bonitatea SC X SRL si comportamentul fiscal al acesteia, aratandu-se ca din chiar raportul de inspectie fiscala rezulta faptul ca nu a înregistrat nici o datorie către bugetul de stat.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 17.05.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere din 17.05.2006 de catre

organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala J1, a fost verificata perioada ianuarie-decembrie 2005.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, echipa de control a procedat la verificarea principalilor furnizori, respectiv SC F1 SRL, SC F2 SRL si SC F3 SRL.

Urmare controalelor efectuate, s-a constatat faptul ca furnizorii nu exista, echipa de control considerand ca societatea verificata nu are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor achizitionate de la aceste societăți.

Referitor la SC F1 SRL, s-a constatat ca aceasta nu a declarat sedii secundare, nu figurează cu dosar fiscal in arhiva DGFP J1, domiciliul fiscal este la aceeasi adresa cu SC X SRL, iar din consultarea fisei sintetice pe platitor reiese ca societatea figurează cu obligatii neachitate.

In data de 22.03.2006 echipa de control s-a deplasat la domiciliul fiscal al SC. F1 SRL pentru a stabili daca aceasta a înregistrat in contabilitate facturile emise către SC X SRL, constatand ca societatea nu mai desfășoară activitate la adresa respectiva din iunie-iulie 2005 si nu poate fi contactat nici un reprezentant legal al acesteia.

Referitor la SC F2 SRL si SC F3 SRL, care figurează cu sediul social in sectorul 5 si respectiv sectorul 3, O2, s-au solicitat controale incrucisate in urma carora s-au constatat urmatoarele:

SC F2 SRL nu a declarat sedii secundare, figurează cu dosar fiscal la Administratia Finantelor Publice, a depus declaratie de incetare a activitatii la 22.12.2005, iar din consultarea fisei sintetice pe platitor figurează cu obligatii la bugetul de stat, neachitate.

In data de 11.04.2006 echipa de control s-a deplasat la domiciliul fiscal al SC F2 SRL din O2, in vederea stabilirii daca aceasta a înregistrat in contabilitate facturile emise către SC X SRL, constatand ca societatea nu mai desfășoară nici un fel de activitate la adresa respectiva din toamna anului 2005 si nu poate fi contactat nici un reprezentant legal al societatii.

In ceea ce priveste SC F3 SRL, s-a constatat ca aceasta nu a declarat sedii secundare, figurează cu dosar fiscal la Administratia Finantelor Publice si are obligatii la bugetul de stat neachitate.

In data de 14.04.2006 echipa de control s-a deplasat la domiciliul fiscal al SC F3 SRL din O2, in vederea stabilirii daca aceasta a înregistrat in contabilitate facturile emise către contestatoare, constatand ca societatea furnizoare nu desfășoară nici un fel de activitate la adresa respectiva si nu poate fi contactat nici un reprezentant legal al societății.

Prin efectuarea operatiunilor SC X SRL a inregistrat la 31.12.2005 taxa pe valoarea adaugata de rambursat.

Organele de inspectie fiscala, având in vedere nerespectarea prevederilor art.145 pct.12, lit. b din Legea 571/2003 si in baza art.11(1) din acelasi act normativ, au stabilit nedeductibilitatea taxei pe valoare adăugata, respectiv TVA de plata, la care se adauga majorări de intarziere si penalități.

In ceea ce priveste impozitul pe profit:

Echipa de inspectie fiscala a procedat la verificarea principalilor furnizori, constatand ca furnizorii nu exista, fapt pentru care a intocmit sesizări penale impotriva administratorilor acestor societăți.

Prin raportul de inspectie fiscala au fost aplicate prevederile art.21 pct.4 lit.f din Legea nr.571/2003 potrivit căruia sunt nedeductibile "cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor", stabilindse ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile aferente achizițiilor de mărfuri de la respectivele societati.

Operatiunile evidentiate au determinat inregistrarea la 31.12.2005 a impozitului pe profit. Organele de inspectie au stabilit nedeductibilitatea cheltuielilor, impozit pe profit datorat la 31.12.2005, majorari de intarziere si penalitati.

Prin adresa din 07.06.2006 organele de inspectie fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O3 in legatura cu aspectele constatate prin raportul de inspectie fiscala din 17.05.2006, ale carui constatari au stat la baza emiterii deciziei de impunere din 17.05.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1, contestata de S.C. X SRL.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

III.1.Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala poate solutiona pe fond contestatia, in conditiile in care in legatura cu aspectele constatate prin raportul de inspectie fiscala

ale carui constatari au stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate a fost sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O3.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala din 17.05.2006 reprezentantii Activitatii de Inspectie Fiscala J1 au efectuat verificarea impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata aferente perioadei ianuarie-decembrie 2005, constatand nedeductibilitatea cheltuielilor si taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile emise de societatile comerciale F1 SRL, F2 SRL si F3 SRL.

Astfel, s-a constatat faptul ca cei trei furnizori nu mai desfasoara activitate iar reprezentantii legali ai acestora nu pot fi contactati, stabilindu-se faptul ca achizitiile evidentiata de SC X SRL nu sunt reale.

Prin adresa din 07.06.2006 organele de inspectie fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O3 in legatura cu aspectele constatate prin raportul de inspectie fiscala din 17.05.2006, ale carui constatari au stat la baza emiterii deciziei de impunere din 17.05.2006, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicilor săvârşirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]."

Se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare cu titlu de impozit pe profit prin decizia de impunere din 17.05.2006, emisa in baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala din 17.05.2006, contestate de SC X SRL, si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependentă consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat deducerea de catre societate a cheltuielilor si taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile emise de furnizori fictivi, asupra realitatii operatiunilor astfel inregistrate urmand a se pronunta organele de cercetare penala.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a

Contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea contestatiei pe cale administrativa.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, cu caracter definitiv, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii.

III.2.Referitor la cererea de suspendare a executarii actului administrativ - fiscal, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala poate suspenda executarea sumei stabilita prin decizia de impunere din 17.05.2006, in conditiile in care societatea nu aduce argumente temeinice si documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube.

In fapt, prin contestatia formulata impotriva deciziei de impunere din 17.05.2006, SC X SRL solicita si suspendarea executarii acestei decizii pentru suma contestata, sustinand nelegalitatea actului administrativ atacat si aratand faptul ca data fiind activitatea de comercializare a aparatelor electrice, electronice si de uz gospodaresc, blocarea conturilor de disponibil din banci sau executarea activelor sale corporale ar produce blocaje financiare in lant, de natura sa afecteze si clientii societatii, aducandu-le prejudicii insemnate.

In drept, art.185 "*Suspendarea executării actului administrativ fiscal*" din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

"(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului."

Aceste prevederi legale instituie, prin exceptie, posibilitatea organelor de solutionare de a dispune la cererea temeinic justificata a contestatorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat, pana la solutionarea contestatiei.

In analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executarii actelor administrative fiscale atacate, trebuie sa existe o indoiala puternica asupra legalitatii actelor administrative fiscale contestate si, de asemenea, se impune ca societatea contestatoare sa fie amenintata cu o vatamare ireparabila.

Potrivit punctului 11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.519/27.09.2005,

"contestatorul poate depune orice inscrisuri pe care le considera relevante in sustinerea cererii de suspendare a executarii actului administrativ fiscal atacat".

Luand in considerare fondul cauzei care pune in discutie realitatea operatiunilor economice desfasurate de societatea contestatoare, precum si faptul ca aspectele de natura penala sunt strans legate de obligatiile fiscale stabilite, organul de solutionare a contestatiei pe cale administrativa nu se poate pronunta asupra legalitatii actelor administrative atacate.

Totodata, din analiza argumentelor prezentate, in lipsa unor documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube, respectiv prin care sa se justifice temeinicia cererii de suspendare a executarii si tinand cont de prevederile legale mentionate, cererea SC X SRL de suspendare a executarii deciziei de impunere din 17.05.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare va fi respinsa ca neintemeiata.

III.3. Referitor la solicitarea societatii de desfiintare a masurilor dispuse prin procesul verbal din 20.04.2006 de instituire a sechestrului asigurator, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, are competenta materiala de a solutiona acest capat de cerere, in conditiile in care solicitarile de desfiintare a masurilor din procesele verbale de instituire a sechestrului asigurator nu intra in sfera sa de solutionare.

In fapt, prin procesul verbal din 20.04.2006 Directia Generala a Finantelor Publice J1 a instituit sechestrul asigurator al bunurilor mobile detinute de societate, intrucat s-a constatat existenta pericolului ca debitorul sa se sustraga de la urmarire sau sa isi ascunda ori sa isi risipeasca patrimoniul.

Prin contestatia formulata, societatea contestatoare solicita desfiintarea procesului verbal din 20.04.2006 de instituire a sechestrului asigurator.

In drept, potrivit art.179 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organele fiscale specializate au competenta de a solutiona *"Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala"*, iar potrivit art.126(10) *"Poprirea si sechestrul asigurator"* din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata:

"Împotriva actelor prin care se dispun si se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestatie în conformitate

cu prevederile art. 169.", coroborat cu art.169 "Contestatia la executare silită" din actul normativ mai sus mentionat, care la alin.4 prevede:

"Contestatia se introduce la instanta judecătorească competentă si se judecă în procedură de urgență."

Avand in vedere aceste prevederi legale, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu are competenta materiala de solutionare a acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.126, art.169, art.179, art.184, art.185 si art.186(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E

1.Suspendarea solutionarii contestatiei formulata de SC X SRL impotriva deciziei de impunere din 17.05.2006, pentru impozit pe profit, majorari de intarziere si penalitati aferente impozitului pe profit; taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

Transmiterea dosarului organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent conform legii, pentru solutionarea cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

2. Respingerea ca neintemeiata a cererii de suspendare a executarii deciziei de impunere din 17.05.2006.

3. Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu are competenta materiala de solutionare a capatului de cerere privind desfiintarea procesului verbal 20.04.2006 de instituire a sechestrului asigurator, intocmit de Directia Generala a Finantelor Publice J1, aceasta revenind instantei judecatoresti competente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel O2, in termen de 6 luni de la comunicare.